

Média
na pomoc
památkám
XXV

Milé kolegyně, milí kolegové,

Stále bych mohla opakovat slova díky za vaši práci, pozornost a vztah ke kulturnímu dědictví, jež nás, občany, trvale zavazuje k jejich ochraně a záchraně.

Jste to vy, novinářky a novináři všech médií, kde zprostředkováváte trvalé hodnoty naší dlouhodobé historie. Napomáháte k sebevědomí, hrdosti a sounáležitosti, ale i k odpovědnosti budoucích generací.

V současné době je zvláště důležité výrazně připomínat ve spojení se čtenáři, posluchači naši spoluodpovědnost.

Zejména nyní, kdy se velmi aktivně projevují snahy nacionalistů, ve spojení s autokracií.

Demokracie svádí boj a je ohrožena, jak vidíme na příkladu Ukrajiny. Spálená země, která přišla o 80 % svého kulturního bohatství. Necht' je to i pro nás MEMENTEM!

Neboť kulturní dědictví je jedním ze znaků naší národní identity!

Naděžda Kalousová

Závěrečná zpráva poroty k výsledkům XXV. ročníku soutěže Média na pomoc památkám

Vzhledem k situaci se porota soustředila na jednání a posouzení příspěvků pouze v obsazení tří členů.

Tisk a publicistika – Naděžda Kalousová
Rozhlas – Jarmila Konrádová
Televize – Ing. Josef Platz

Výsledky jednání ze dne 25. 5. 2022

Kategorie tisk – deníky

1. cena udělena **Ivanu Niklovi** za dlouhodobou spolupráci s mnoha příspěvky za rok 2021 v regionálním tisku Klatovska.

Kategorie rozhlas

Příspěvky autorů redakce Český rozhlas – Vltava mají i letos vysokou kvalitu jak odborností, tak i formou zpracování. Důraz je kladen na ochranu i záchranu objektů.

1. cena udělena **Veronice Štefanové** za cyklus věnovaný ostravským dělnickým koloniím

2. cenu porota určila dvojici reportérů:
Tamara Salcmanová a Miroslav Buriánek za pětidílný cyklus *Pout' Slavkovským lesem*.

Kategorie televize

Po pečlivém rozboru porotce Ing. J. Platze redakčních kolektivů pořadů *Reportéři ČT*, *Ž metropole* a neutuchající *Toulavé kamery*, zvážila porota přínos kritických příspěvků s problematikou restituovaných objektů, ohroženého Betléma (Kuks), Šlechtovky aj.

1. cenu porota určila kolektivu redakce *Reportéři ČT*.

Obdobná posouzení se týkají i velmi sledovaného pořadu *Ž metropole*. Vynalézavost editora a celé redakce, zpracovávající půvabné reportáže z místy chátrajících objektů, mnohým z nás úplně neznámých, s návrhy revitalizace a vrácení podoby původní.

1. cena je určena **Petru Sojkovi** za půvabný projekt z části Prahy – Nový svět, rozsáhlý pořad z Hradčan, podmalovaný Dvořákovou skladbou *Z Nového světa*, byl výjimečným zážitkem.

1. cena **Ondřeji Procházkovi**, kameramanu pořadu *Ž metropole*.

Hodný ocenění je i další pořad ČT – *Toulavá kamera*, jejíž dramaturgie už dlouhá léta nezesláhla. Přichází neustále s novými objevy a zapadlými skvosty kulturního dědictví.

1. cenu navrhla porota pro kolektiv redakce tohoto pořadu. Zvláštní pozornost byla věnována práci neúnavné režisérky **Mirky Bezroukové** a její dlouholeté tvorbě o památkách Jihočeského kraje.

Čestné uznání **Mirce Bezroukové** za příspěvek *Krumlovské Trojklášteří*.

Kategorie publicistika

Nejobsáhlejší částí soutěže jsou časopisy:

Živa, *Vítejte v Plzeňském kraji*, *Vítejte na Šumavě*, čtvrtletník *Na cestu* (měsíční vydání), „*Propamátky*, *Máme vybráno*, *Bazén – Sauna* (čtvrtletník), *Krušnohorské noviny* (celoroční bulletin, vydávaný rovněž v němčině), regionální tisk.

Časopis *Živa* není jednoznačně zaměřen v duchu soutěže, přesto v čísle 6/21 vyšel obsáhlý příspěvek – studie o mecenáši Václavu Hlávkovi.

Čestné uznání porota určila **Martině Hofmanové**.

Časopis *Vítaný host v Plzeňském kraji* přináší čtenářům každého čtvrt roku (jaro, léto, podzim, zima) mnoho nových zajímavostí řady autorů, z nichž pro neznámé skutečnosti o některých objektech porota vybrala a ocenila tyto:

1. cena **Davidu Růžičkovi** za příspěvek *Bože, chraň naši zem* a další.

1. cena **Haně Voděrové**, která je dlouhá léta editorkou a zároveň autorkou množství článků z míst, kam se lidé nedostanou.

Vítaný host na Šumavě je druhým časopisem stejné redakce. Přináší pohled do jihočeské krajiny, zejména na zapomenuté kostely, zrušené a zapadlé hřbitovy z pohraničí, a proto se porota rozhodla pro výběr příspěvků spolupracovníků redakce.

1. cena **Evě Horové** za soubor článků *Zaniklé šumavské pošty*.

1. cena **Tomáši Cihlářovi** za cyklus technických památek nazvaný *Pivovary a pivovárky*.

Časopis *Na cestu*, vedený **Svatavou Pátkovou**, přes mnoho obtíží s vydáváním stále přináší obsahově, graficky a ilustrativně bohatý výběr desítek autorů/autorek a je přínosem čtenářům výběrem tematiky nejen z historie, ale dotýká se i ekologických zajímavostí české i moravské krajiny.

Není vždy lehké ocenit autory stálé spolupráce s redakcí. Proto porota ocenila ty autory, kteří se zabývají stejnou tematikou.

1. cena **Václavu Lopatovi** za seriál o sklářství.

1. cena **Břetislavu Kočovi** za článek *Co už Baťa nestihl*.

1. cena **Romanu Hartlovi** za článek *Rekordní náměstí v Kněževsi* a další.

Časopisy *Propamátky* a *Máme vybráno* jsou svým zaměřením poněkud odlišné vzhledem k účelnosti. Jde zejména o rozhovory, odborné články o revitalizaci objektů, sbírky na obnovu některých objektů. Přesto jsou významným pomocníkem v záchraně kulturního dědictví. Porota ocenila celoroční práci redakce a určila

1. cenu **Aleši Kozákovi**, který obsahově, ilustrátorsky a technicky řídí stálotvorný projekt

Časopis *Bazén – Sauna* je mimořádně zajímavým odborným časopisem technického charakteru, a přesto v každém čtvrtletí přináší a čtenářům objevuje činnost architektů – autorů řešení prvorepublikových koupališť, lázní a plováren. Z velké části se věnuje renovacím a opravám, které dávají k dispozici tyto památky jejich pravému účelu.

Za iniciativní přístup i k tomuto dědictví patří 1. cena **Jiřímu Koubovi** za kmenové stránky uvedeného tématu

Kategorie internet

V důsledku problémů s epidemií a pro časovou nevyváženost nebyla kategorie za rok 2021 sledována.

Závěr

Novinářská soutěž XXV. ročníkem končí.

Jsem přesvědčena o tom, že snahy společností novinářů, zajímajících se o kulturní dědictví, neustanou – a zejména nyní, kdy agresí na Ukrajině bylo zničeno 80 % všech památek. Patří k identifikačním znakům národa a je třeba mít na paměti, že jsou i velmi bohatou součástí naší společné historie.

Zasluhují stálou pozornost, protože jak napsal Václav Havel pro výstavu Kámen a bolest, uspořádanou nadací Pro Bohemia v roce 1993:

„Národ, který zanedbává památky, zanedbává svou vlastní totožnost.

Péče o hodnoty, které vytvořili naši předkové, je naší povinností.

Je to péče o vlastní paměť!“

Naděžda Kalousová
ředitelka soutěže

Zašlé perly dávné minulosti. Vyznání památkám

Činnost Pro Bohemia 9. 9. 1992 – 28. 6. 2022

„Kulturní památky jsou nejnázornějšími, mohlo by se říci přímo hmatatelnými doklady o naší tisícileté národní existenci, připomínkou duchovní velikosti i materiálního bohatství, ale také geniality tvůrců, uměleckého citu a řemeslné dovednosti našich předků.“

Pavel Tígríd

Pečovat o paměť národa náleží k předním úkolům demokratické společnosti. Absolutistické a totalitní režimy naproti tomu vždy usilovaly paměť národů ne-li vymazat, tak alespoň deformovat a přizpůsobit svým potřebám. Vzpomeňme na známé Orwellovo varování, že komu se podaří takto ovládnout minulost, ovládne i budoucnost. K paměti národa v její celistvosti nerozlučně patří hmotné památky kulturní kreativity, stejně jako snaha o jejich uchování příštím pokolením. Péče o památky je vlastní teprve 19. století, jehož jsme bezprostředními dědici a je nepochybně jedním z nejlepších plodů hnutí romantismu a jeho obdivu i citového vztahu k minulosti.

Zatímco stranou osídlení vznikly v 10.–13. století benediktinské, premonstrátské a cisterciácké kláštery, hustota vesnic umožnila ve 14. století (1344) vytvoření v pražské církevní provincii impozantní sítě několika tisíc farností a tím i vzniku dalších farních a filiálních kostelů. Dodnes naprostá většina vesnických kostelů je gotická, ve svých základech dokonce ještě románská. Zčásti byla později, zejména v interiérech, barokizována.

Tzv. selský barok dodnes zachovaný v některých vesnicích jihočeských, západočeských i moravských, vytvořil charakteristická vesnická stavení a poznamenal rustikální sochařský doprovod návší, mostů a poutních cest v podobě božích muk či bezpočetných sv. Janů

Nepomuckých a to až hluboko do poloviny 19. století.

Také početnost památek našich venkovských měst je dána hustotou jejich sítě vytvořené již ve 13. století a v 19. století jen doplněné o nově vznikající průmyslová města. Ta vytvořila i pozoruhodnou světskou architekturu v podobě radnic, městských domů, masných krámů, bran a věží. Zatímco v sakrální architektuře převládala gotika – zejména pozdní – a barok, za zlaté doby českých a moravských měst se uplatnila renesance. Na rozdíl od vesnice se vývoj městské architektury nezastavil u baroka, ale pokračoval historickými slohy 19. století, secesí na jeho přelomu do 20. věku a různými směry poválečného stavitelství. Ty tvoří poslední část památek spjatých již s obnovou státní samostatnosti roku 1918.

Pestrá skladba památkového fondu, poměrně rovnoměrně rozdělená do různých časových a slohových období, s převahou gotiky a baroka, je zdrojem estetických zážitků a prohlubování uměleckého citění stejně jako formování vědomí národní a státní kontinuity. Poznání památek nás zavazuje k jejich zachování pro další generace.

PhDr. František Kavka

Ano, zachování pro další generace. Nadlidský úkol pro státní instituce. Ale po listopadu 1989 vznikla scéna pro rozšíření pomoci kulturnímu dědictví. Státních i nestátních institucí, které mají za cíl péči o zachování a rozvoj kulturního dědictví našich předků, působí v České republice relativně mnoho – zatím však stále bez výraznějšího úspěchu. Je to možná dáno i rozsahem vzácných kulturních památek v tomto středoevropském prostoru, kde se tradičně stýkala západní kultura s vlivem východu, a kde se vedle velkého počtu středověkých hradů, zámků a klášterů zachovalo i nesčetné množství městské i lidové barokní vesnické architektury.

Konec státostranické totality a přechod na standardní tržní ekonomiku s sebou přinesl, kromě svobody v nejširším slova smyslu, bohužel i ekonomické dopady, v jejichž důsledku se kulturní dědictví dostává do stavu nejvyššího ohrožení. Přesvědčení, že jde pouze o dopady dočasné, nemůže být důvodem pro rezignaci na závazek, který má naše generace ke generacím budoucím i k sobě samé a jenž formoval v dedikaci nadaci Pro Bohemia prezident Václav Havel.

Při budování nového demokratického státu se proto naše nadace zaměřila na potřebu položení mravní, kulturní a ekologické dimenze do jeho základů tak, aby vztah k památkám jako hodnotám, vytvářeným po staletí našimi předky, již nikdy nebyl předmětem politické licitace, ale společenského zavazujícího povědomí národa o své vlastní minulosti, která je součástí širšího evropského i světového dědictví.

Nadace Pro Bohemia, stejně jako ostatní dobročinné, státní, obecní, městské a dnes i zcela soukromé iniciativy restituentů, kterým bylo po dlouhé době obnoveno vlastnictví k rodovému majetku, cítí, že okamžitá záchrana rozsáhlého architektonického dědictví si vyžádá příliš velké částky, které naše země, ani svět, stále ještě sužovaný lokálními válkami, hladomory nebo terorismem, nemohou okamžitě vynaložit.

Jedná se nám tedy především o to, oslovit veřejné mínění doma i v zahraničí a naše úsilí učinit součástí snah o založení emancipované občanské společnosti, ve které je odpovědnost za sebe samého i spoluodpovědností za společný svět, v němž budou i po nás žít řady generací. Chceme proto poctivě zmapovat stav nejohroženějších kulturních památek, upozornit na něj a spolupodílet se na jejich záchraně.

Nadace Pro Bohemia má ovšem ještě další cíl, i kterým se výrazně liší od podobných dobročinných aktivit. Nechceme se přičinit pouze o soustředění finančních prostředků nezbytných k obnově a údržbě památek, ale především chceme pro každou takto zachráněnou památku nalézt nový smysl uplatnění v současném světě, nalézt pro ni skutečnou živou náplň, která jí vdechne nový život.

Nejde jen o to, aby zachovalé architektonické skvosty byly zachráněny před zkázou času a vandalství, ale aby důstojně začleněny do dnešního světa působily jako nejpřirozenější stánky muzejnictví, galerií, koncertních síní, i jako místo odpočinku, rehabilitace, péče o nemocné nebo věkem sešlé občany.

Doufáme, že tak nejúčinněji přispějeme k posílení sounáležitosti a hrdosti nad vzácným odkazem našich předků.

JUDr. Pavel Rychetský

V okamžiku rozhodování se o významném objektu, který by se stal trvalým konkrétním projektem nadace, jsme zaměřili pozornost na ojedinělý, leč chátrající areál Kuks. Baroko, jež tak zcela výjimečně reprezentuje Kuks, je univerzálním slohem.

V Evropě se rozšířilo v 17. století, proniklo i na americký kontinent a v naší zemi nabylo zvláštní osobitosti. Dochovalo se v tisících církevních a světských staveb i v lidové architektuře. Podnes se odráží v tvářnosti české krajiny. K jeho nejcenějším památkám lze počítat Kuks, rozsáhlý stavební komplex na březích Labe v severovýchodních Čechách.

Hrabě František Antonín Špork (1662–1738) si zde přál vybudovat lázně, které by se vyrovnaly věhlasu Karlových Varů a kromě léčby byly také příležitostí k regeneraci tělesných a duševních sil, k odpočinku, zábavě, ale i meditaci. Můžeme si představit, že prostředí, které tu vzniklo, člověka skutečně pozvedalo nad všednodenní trampoty. Zásahu na tom má především dílo Matyáše Bernarda Brauna, ve světě známé hlavně sochami světců na pražském Karlově mostě.

Braunovy Ctnosti a Neřesti, cyklus dvaadvaceti postav tesaných z pískovce v nadživotní velikosti, které zdobí průčelí Kuksu, patří k vrcholům evropského barokního umění.

Hrabě Špork naneštěstí neměl pokračovatele. Brzy po jeho smrti ztratila bohatá klientela o Kuks zájem, četné lázeňské stavby i zámek začaly chátrat, nakonec zůstala jen mohutná budova Hospitalu, z níž se stal starobinec. I ten pak byl po roce 1970 pro pokročilou devastaci zrušen a objektu se z největší části přestalo užívat. Hrozící zkáze se už několik posledních let proto snažíme zabránit. Nadace Pro Bohemia vypracovala záměr na obnovu Kuksu a nabídla několik variant jeho

možného budoucího využití. Hospital, který obklopují rozsáhlé zahrady, by mohl sloužit jako rehabilitační sanatorium. V jeho prostorách lze zřídit muzeum medicíny a farmacie, pro co hovoří zachovalá renovovaná barokní lékárna. Na ně by mohly navázat expozice soudobých výrobců v obou těchto odvětvích. Velmi působivě by zde mohla vyznít stálá výstava barokního umění. Nadace Pro Bohemia

se snaží získat naše i zahraniční zájemce o spoluúčast na některém z uvažovaných projektů, zatím bohužel bez úspěchu. Svého záměru se nicméně nechce vzdát a usiluje o jeho propagaci všemi dostupnými prostředky.

PhDr. Marcel Deyl

Nadace Pro Bohemia, která vznikla v roce 1992 – především její představitelé – jsou si vědomi toho, že památky potřebují stálou publicitu.

Nejedná se jen o neustálé připomínání jejich významu, ale iniciování a prohlubování trvalého zájmu občanů a odborné veřejnosti, vládních a volených orgánů až k jejich vlastnímu poznání nutnosti ochrany a obnovy kulturního dědictví zděděného po předcích. Nicméně slova několika významných představitelů nadace

Pro Bohemia v této jejich obsáhlé prezentaci vycházejí z přesvědčení, že ač pomalu, přece jen se snad podaří ještě v poločase rozpadu památek jejich chátrání zastavit.

Možná, že až přečtete tyto řádky, připojíte se k naší snaze zachránit kulturní dědictví pro budoucí generace.

Naděžda Kalousová

Souhrn akcí, projektů a intervencí k záchraně objektu KUKS v letech 1993-1998

Zájem nadace PRO BOHEMIA o barokní objekt KUKS (Hospital, Betlém, obec) se datuje první návštěvou tehdejšího redaktora Mladé fronty Dnes, Davida Prudkého a ředitelky nadace Naděždy Kalousové v prosinci 1993.

- 20. 01. 1994 jednání s oběma výše uvedenými a Mgr. Michalem Benešem, tajemníkem České komise UNESCO o problémech rekonstrukce, finanční podpory a dalších tehdy aktuálních otázkách.
- 27. 01. 1994 jednání s generálním ředitelem ČT Ivo Mathé o možnosti bezplatného uvádění televizního šotu ve prospěch sbírky KUKSU
- 23. 02. 1994 poslána žádost tehdejšímu ministru financí Kočárníkovi o uvolnění jednorázové částky pro urychlené dokončení rekonstrukce
- 21. 04. 1994 prostřednictvím agentury CD osloveno přímo 10 000 vybraných účastníků sponzorování rekonstrukce KUKSU, agentura poskytla tuto službu bezplatně vč. vytištění všech doprovodných tiskovin
- 06. 05. 1994 podepsána smlouva, jíž byla tato akce zajištěna
- 05. 06. 1994 předložen televizní šot, jehož výrobu od námětu až po konečné zpracování zajistila nadace z vlastních prostředků: ČT na obou programech odvysílala
- 05. 08. 1994 zahájena akce agentury CD-mail *„Oslava podzimního období“*
- 04. 10. 1994 nadace uspořádala tiskovou konferenci na téma „KUKS a jeho záchrana“
- 20. 10. 1994 spolu s Českým rozhlasem (Vltava) pořad o KUKSU
- 14. 11. 1994 Krátký film pro ČT za účasti nadace a na její námět – pořad odvysílán na ČT 1 a ČT 2
- 1.- 2. 12. 1994 výstava ICN „Lidi lidem“ ve Veletržní paláci, expozice nadace PRO BOHEMIA – téma KUKS
- 16. 01. 1995 Český rozhlas Hradec Králové – interview s ředitelkou nadace – záchrana KUKSU
- 15. 02. 1995 výstava a aukce obrazů Jana Kristofori ve prospěch KUKSU
- 31. 03. 1995 jednání se zástupci KUKSU, obce a řádu Svatého Huberta v Praze o projektu využití
- 23. 05. 1995 jednání s předsedou výboru pro kulturu Parlamentu České republiky Františkem Kozlem o možné intervenci ve prospěch KUKSU
- 14. 06. 1995 konzultace s Dr. Malinou, Dr. Deylem o projektu na využití
- 23. 06. 1995 Rádio Svobodná Evropa – půlhodinový pořad o KUKSU, redaktor Pavel Urban a Naděžda Kalousová
- 27. 06. 1995 pracovní výjezd nadace na KUKS, porada o možnostech KUKSU do budoucnosti přítomni: MK ČR náměstek Ing. J. Svoboda, MS ČR náměstek Ing. P. Pelant, starosta obce, zástupci OÚ Trutnov, Památkový ústav Pardubice, Řád Svatého Huberta, představitelé nadace (rekonstrukce, využití, zpřístupnění, budoucí možnosti, studie pro parlament)

- 21. 07. 1995 Dr. Malina, MK ČR, N. Kalousová „Tančící sochy“
- 27. 07. 1995 Ing. Fryš a N. Kalousová – Petr Skala
- 15. 09. 1995 Ing. Pelant, N. Kalousová – příprava
- 28. 09. 1995 Ing. Pelant a N. Kalousová – podklad
- 07. 10. 1995 návštěva KUKSU – nadace
- 16. 10. 1995 režisér Petr Skala, N. Kalousová – se
- počátkem října 1995 – předány podklady předse
rozklad a žádost o vyčlenění 25 mil.
Dopisy včetně dalších podkladů obce
mentu Milan Uhde, poslanci Východ
- 14. 12. 1995 Videoplus Hradec Králové – šot o KU
- 19. 01. 1996 příprava výstavy o KUKSU – Dr. D
„Naděje pro KUKS“, palác COLLO
- 27. 03. 1996 konzultace s Dr. Křížkovou (Státní
N. Kalousová
- 14. 05. 1996 tiskovka před zahájením výstavy
- 15. 05. 1996 zahájení výstavy Ing. Z. Novákem, t
televize, rozhlasu a dalších médií vč
- 17. 05. 1996 zahájeno jednání s Dr. Vilímkem,
o možném sponzorování rekonstrukce
- 30. 01. 1997 další jednání o KUKSU – Tabák a.s.
- 04. 04. 1997 Jan Kristofori připravil grafiku KUKS
Evy Hromasové
- 14. 10. 1997 Monika Abbottová na jednání správ
o KUKSU v New Yorku
- 27. 10. 1997 jednání s Dr. Benešem (UNESCO) a l
UNESCO, výsledkem dopis ředite
Martínkovi, představitelům obce a sp
- v únoru 1998 – odeslány podklady včetně fotodoku
panu Billu Gatesovi o příspěví zác
barokní architektury a sochařské výz
- v září 1998 – zahájení výstavy Moniky Abbottové

Mimo řady článků, rozhovorů, písemných inter
nadace ve prospěch KUKSU. Bez ohledu na úsilí
projevil jen darem na zpracování projektu o záchran

Přehled byl zpracován na základě archivního materiálu nadace

si vás dovoluji pozvat
na zahájení výstavy

NADĚJE PRO KUKS

konané pod záštitou
ministra kultury Pavla Tšgrida

Výstava o ohrožené
kulturní památce
bude zahájena
úterý 14.5.1996 v 17h.
Collaredo Mansfeldský
palác
Karlova 2, Praha 1

Úvodní slovo
JUDr. PAVEL RYCHETSKÝ,
předseda správní rady
nadace PRO BOHEMIA
Barokní verše
MILAN FRIEDL
Barokní hudba
soubor

Výstava Naděje pro Kuks v paláci Colloredo-Mansfeld
do 30. 9. 1996 – mimoto film natočený ve spolupráci s ČT,
odvysílán nejméně 90krát. Soustavná činnost ve prospěch Kuksu
až do roku 2007 – žádosti MK ČR s předloženým návrhem
revitalizace Kuksu PhDr. Marcela Deyla a žádosti o urychlení obnovy
z evropských fondů. Úsilí všech spolupracovníků, kteří napomáhali,
přineslo úspěch nejen objektu Hospitalu, ale celé obci.

- příprava žádosti na grant na dokument

a, režisér - příprava podkladů pro grant

studie pro parlament

ky a jejich zpracování

shválení scénáře „Tančící sochy“

ovi výboru pro kulturu F. Kozlovi, dopisy,

l. Kč na dokončení rekonstrukce KUKSU.

držel předseda rozpočtového výboru parla-

o Českého kraje (viz kopie)

KUKSU z archivu nadace

eyl, Jan Kristofori, N. Kalousová, na téma:

REDO - MANSFELD, Praha

ústav památkové péče Praha), Dr. Deyl a

sáměstkem ministra kultury, za přítomnosti

tně osobností veřejného života

představitelem Tabák a.s. (Philip Morris)

e KUKSU

š pro výročí nadace z daru pozůstalosti paní

í rady nadace o možnosti přípravy výstavy

N. Kalousovou o zapsání KUKSU na soupis

li Památkového ústavu Pardubice, panu

rávci objektu KUKS

mentace a osobního dopisu ředitelky nadace

hraně KUKSU, coby světového unikátu

by.

v galerii „Portheimka“ - KUKS.

venčí, je to přehled nejdůležitějších aktivit

a čas členů nadace, se její finanční úspěch

u zámeckého schodiště ve výši 30 000 Kč.

Hnutí za občanskou svobodu

Koordináční výbor PRAHA

Klub "Přátel pětileté růže"

Praha, 18.4.1991

Vážený pane ministře,

před časem jsme si Vás dovolili oslovit v souvislosti s Českým Krumlovem a to v zastoupení Klubu přátel pětileté růže, ustaveného ve Hnutí za občanskou svobodu.

Prosili jsme o podporu při vybudování musea Českého divadla a divadelnictví. Tento zamýšlený projekt vychází z naší iniciativy, stejně jako jiné, které mají napomoci městu i zámku.

Tentokrát Vás prosíme, aby při zvažování pořadí památkových objektů, městských rezervací a jiných historických významných míst byl zařazen v seznamu památek pro UNESCO Český Krumlov spolu se zámek, se kterým tvoří nedílný celek, na nejpřednější místo.

Historie Českého Krumlova, spojená s nejvýznamnější středověkou šlechtou Rožmberků je tak bohatá, že ji lze uplatnit i v budoucnosti kultivovaným, ale i výhodným, pro město obohacujícím způsobem.

Zařazení na seznam pro UNESCO již nyní, by bylo ohodnocením nemalé snahy představitelů radnice i města o rychlé navrácení jeho pravé podoby.

Jsem přesvědčen o tom, že za stávající a v blízké době i rozšířené infrastruktury města, bude Český Krumlov živým, fungujícím a esteticky působivým subjektem výjimečných hodnot.

Vážený pane ministře, věřte, že nás vede poctivá snaha přispět tomu, aby co nejrychleji městská památková rezervace byla obnovena a patřila do světového kulturního dědictví jako svědek významných časů gotiky a renesance, které jsou v tomto městě zachovány v čisté podobě.

Za Vaši podporu velmi pěkně děkujeme.

PhDr. František Kavka, CSc.,
profesor české historie
filosofické fakulty UK
předseda Klubu

Naděžda Kalousová,
mluvčí Klubu přátel pětileté růže HOS

Kontaktní adresa :

N. Kalousová,
Praha 7, Korunovační 25
170 00

Pavel Rychetský
předseda nadace Pro Bohemia
1992-1998

Christie & Zachowicz *Cultural identity*

Kulturní památky jsou nejdůležitější, mohlo by se říci přímo životními doklady o naší 1000leté národní existenci, přehlednou duchovní velikost i materiálního bohatství, ale také genialitu tvůrců, rozhodl pak směřování citu a femalidní geniality tvůrců, rozhodl pak směřování citu a femalidní dovedností našich předků. Někdy se tomu všemu také říká historická památ - v tomto případě jako výsledek dějin, do estetického prostředí. Pro jedince pak mohou kulturní památky propůjčovat jakýsi pocit jistoty v kontinuitě národních dějin a národnosti, která může právě v takové zlomové době v ní být nejvíce být zvyklá nebo oslaben.

Ze všech těchto důvodů je péče o kulturní památky v zájmu jak společnosti, tak jedince. Smyslem památkové péče je, aby doklady o historickém vývoji o ulicích, osobnostech v životě společnosti a o této společnosti samé byly autentické, stranné, ale jsou ne lživěklíčkovy malované.

Mimozemní kultury připadla péče o pomědy. To má, měla by, a doufám bude chladit chladnější děláček, zachovávat ho a po dřívějších letech nebyťnou, ne-li rovnou dvanácté, ho soustředěním upřesňovat. (Náměty se nabízejí otázka jak? Není totiž snadné, nebo se nak alespoň domnívat, vždyť našel bytosti se svým strým pomádkářstvím, které v kroupách připadách chodí vlechno ochotně natáček, ze by ze zámka, kostela, musí zmizet život, nebo alespoň astral a mezi liberalizací těchto přístrojů, který jako ráda v ruce se smobodem umění, vůd, hádky a tažít i jejich pohledu na lícno, co se v jejich slokách a v jejich režimích mohla také povidné, nebo naopak zavrženímhodné a zapomené odložené.

Podíval jsem se na MK, není mi úplně sporné, že počítá o kulturní identitě a rumě, který nemovitě i movitě patří k jeho prioritám školám.

Mimo MK se tedy však otevřel možnost působení nadací, občanských sdružení a neziskových právnických osob a jiných organizací, které mohou pomoci vyplnit mezeru mezi možnostmi státu a možnostmi vlastníky.

Jde zejména o zvýšení celkového povědomí o významu kult památek, o potřebě památkové péče, o získávání obyčejných prostředků na zachování ohrožených památek a o pomoc starostům informacemi a odbornými službami nebo publicitou příkladů úspěšných náhodníků.

Parcel 5

Jaroslava Moserová
předsedkyně nadace Pro Bohemia
 1998-2006

Domow je wie net byt, prapow je wie net kon-
likely, vhat je wie net daand.

[illegible]

Jana přivítání, že píše o stavu kulturních památek země, navrhuje říkat jen o stavu státu, je jeho prostředky nemohou srovnat s tím, takového stavu a je důležitá minulosti bude smoci být uchováno pouze tehdy, pokud si o své posazení alespoň tím veřejnost, stane-li se především stát občan, občanských iniciativ, institut kulturních, politických, ale i hospodářských a podnikatelských. Ve těchto těchto oblastech proto nadále vytvářet své spolupracovníky, zabývá se státní a veřejnosti občanských prací a stromatofy finanční prostředky na jejich uchování.

Výstava *Kámen a bolest* (scénář PhDr. Marcel Deyl)
ve Staroměstské mostecké věži – poskytl Ing. Novotný,
ředitel PIS (Pražská informační služba) – viz dedikace
Václava Havla, nadaci zaslaná prostřednictvím
Jiřího Dienstbiera.

Jiří Kotalík
*předseda nadace Pro Bohemia
2006-2020*

